

Желепа С.П., завідувач навчальної лабораторії кафедри управління та роботи з персоналом НАВС, здобувач кафедри юридичної психології НАВС;
Науковий керівник:
Андросюк В.Г., професор кафедри юридичної психології НАВС

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЩОДО ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАННЯ МЕДІАТОРА

У багатьох випадках, якщо люди можуть вирішити проблему шляхом обговорення і переговорів, вони досягнуть швидшого і кращого результату, ніж при протистоянні або судовому розгляді. Проте здебільшого їм цього не вдається зробити без допомоги когось третього. Сильні емоції, ворожість, тактика протистояння та нерівність соціального положення можуть стати перепонами на шляху до конструктивних переговорів.

У 2016 році у першому читанні Верховна Рада України прийняла законопроект «Про медіацію», який визначає правові основи надання послуг медіації на професійних засадах. У розділі III «Статус медіатора» (ст. 16) зазначено: «Медіатором може бути фізична особа, яка досягла двадцяти п'яти років, має вищу або професійно-технічну освіту та пройшла професійне навчання медіації, що має включати 90 академічних годин початкового навчання, в тому числі не менше 45 академічних годин навчання практичним навичкам».

Вважаємо за потрібне внести корективи щодо вимог для отримання статусу медіатора.

По-перше, треба уточнити, яку саме вищу освіту за спеціалізацією та спеціальністю повинен мати медіатор.

По-друге, особа, яка отримала професійно-технічну освіту не може мати статусу медіатора, оскільки ця особа проходила професійне навчання за іншими дисциплінами і не є фахівцем, навіть після професійного навчання медіації.

Вважаємо, що освіта повинна бути як психологічна, так і юридична. Основною повинна психологічна, оскільки медіація застосовується у будь-яких конфліктах (спорах). Конфлікти – це психологічна категорія, тому медіатор повинен бути кваліфікованим та обізнаним на психології та праві.